

Sygn. akt III AUa 965/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Elżbieta Czaja (spr.)
Sędziowie:	SA Barbara Mazurkiewicz-Nowikowska SA Małgorzata Pasek
Protokolant: protokolant sądowy Joanna Malena	

po rozpoznaniu w dniu 23 kwietnia 2015 r. w Lublinie

sprawy M. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.

o wysokość renty rodzinnej

na skutek apelacji M. D.

od wyroku Sądu Okręgowego w Radomiu

z dnia 4 września 2014 r. sygn. akt VI U 577/14

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 965/14

UZASADNIENIE

M. D. odwołała się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. z dnia 24 marca 2014 roku o przyznaniu renty rodzinnej. W odwołaniu zakwestionowała jej wysokość zarzucając nieprawidłowe wskazanie kwoty bazowej. Podniosła że jej zmarły mąż pobierał rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem i od 1999 roku renta została przyznana mu na stałe, zaś z dniem 25 marca 2000 roku nabył prawo do świadczenia emerytalnego. Wskazała, że do ustalenia wymiaru emerytury przyjęto błędnie podstawę wymiaru renty wypadkowej bowiem w wyroku z dnia 29 października 2002 roku w sprawie III UZP 7/02 Sąd Najwyższy stwierdził, że do ustalenia na podstawie art. 53 ust. 1 ustawy z 1998 r wysokości emerytury dla osoby która miała ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy i która żądała przyjęcia jako podstawy jej wymiaru podstawy wymiaru renty (art. 21 ust. 1 pkt 1) składnik wynoszący 24 proc. kwoty bazowej oblicza się na podstawie kwoty bazowej obowiązującej w dacie zgłoszenia wniosku o emeryturę. W związku z powyższym wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji i ponowne wyliczenie renty rodzinnej z uwzględnieniem

prawkłdowej kwoty bazowej ewentualnie o uchylenie decyzji i przekazanie sprawy do ZUS w celu ponownego ustalenia wysokořci renty rodzinnej.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniłł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu podniesiono, że zaskarżoną decyzją przyznano dla wnioskodawczyni od dnia 11 stycznia 2014 roku prawo do renty rodzinnej. Jej wysokořć ustalono jako 85% emerytury zmarłego (85% emerytury) zgodnie z art. 73 ustawy z dnia 17. 12. 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych /Dz.U. z 2013r., poz. 1440 ze zm./. W zaskarżonej decyzji wysokořć świadczenia zmarłego została obliczona od kwoty bazowej 1327,44 zł tj. kwoty obowiązującej w dacie nabycia prawa do emerytury.

Wyrokiem z dnia 4 września 2014 roku Sąd Okręgowy w Radomiu oddalił odwołanie.

Podstawą wyroku były następujące ustalenia:

A. D. (1) od 15 lipca 1980 roku był uprawniony do renty z tytułu niezdolności do pracy z tytułu wypadku przy pracy i od dnia 25 marca 2000 roku do emerytury. Wypłacane było świadczenie w zbiegu tzn. renta z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem powiększona o połowę emerytury. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury organ rentowy przyjął wynagrodzenie stanowiące podstawę wymiaru renty. W dniu 7 listopada 2002 roku A. D. (1) wniłł o zmianę kwoty bazowej stanowiącej podstawę naliczenia jego emerytury z kwoty bazowej stanowiącej podstawę renty na kwotę bazową obowiązującą w dacie zgłoszenia wniosku o emeryturę i przeliczenie emerytury. Zakład (...) w dniu 6 grudnia 2002 roku wydał decyzję odmowną. Na skutek odwołania od powyższej decyzji Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 20 maja 2003 roku wydanym w sprawie VI U 41/03 zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał A. D. (1) prawo do emerytury w wysokořci uwzględniającej w podstawie wymiaru świadczenia 24 % kwoty bazowej obowiązującej w dacie złożenia wniosku o emeryturę to jest w marcu 2000 roku z uwzględnieniem kolejnych waloryzacji przypadających po tej dacie poczynając od dnia 1 listopada 2002 roku. W sprawie tej organ rentowy dokonał wyliczeń z uwzględnieniem powyższej kwoty bazowej (wyniosła 1327,44 złotych) i w dniu 29 sierpnia 2003 roku wydał stosowną decyzję (k. 102 akt ZUS). Od decyzji tej A. D. (1) również złożył odwołanie podnosząc, że emerytura została wyliczona w sposób nieprawidłowy, jednakże Sąd Okręgowy w Radomiu wyrokiem z dnia 13 stycznia 2004 roku wydanym w sprawie VI U 1890 /03 odwołanie powyższe oddalił. W sprawie tej został dopuszczony dowód z opinii biegłego księgowego, który wskazał, że emerytura wyliczona dla wnioskodawcy we wskazanej wyżej decyzji została wyliczona prawidłowo.

A. D. (1) zmarł w dniu 11 stycznia 2014 roku.

M. D. w dniu 23 stycznia 2014 roku wystąpiła do ZUS z wnioskiem o przyznanie jej renty rodzinnej.

Decyzją z dnia 24 marca 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych po rozpatrzeniu w/w wniosku przyznał jej rentę rodzinną od 11 stycznia 2014 roku, tj. od dnia śmierci jej męża. W decyzji tej wskazano, że do ustalenia wysokořci świadczenia, jakie przysługiwało osobie zmarłej zakład uwzględnił okresy składowe tj. 32 lata 2 miesiące 25 dni (386 miesięcy) oraz podał sposób wyliczenia wysokořci w tym (24% (...),44) podając ostatecznie, że wysokořć świadczenia brutto osoby zmarłej wynosiłaby miesięcznie 2638,89 złotych.

Zgodnie z art. 73 ust. 1. pkt 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych renta rodzinna wynosi dla jednej osoby uprawnionej - 85% świadczenia, które przysługiwałoby zmarłemu.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych mając na uwadze treść wskazanego artykułu przyznał wnioskodawczyni rentę w wysokořci 2243,06 złotych (85% x 2638,89 zł = 2243,06 zł.) Od 1 marca 2014 roku dokonując jej waloryzacji ustalili wysokořć renty rodzinnej na kwotę 2279 złotych.

Jak wynika z zaskarżonej decyzji wbrew zarzutom skarżącej organ rentowy do wyliczenia renty rodzinnej po emerycie obliczył składnik wynoszący 24 % kwoty bazowej od kwoty bazowej obowiązującej w dacie zgłoszenia wniosku o emeryturę przez zmarłego tj. 16 lutego 2000 roku, która wynosiła 1327,44 złotych.

Biorąc powyższe pod uwagę na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc Sąd oddalił odwołanie.

Wymienione orzeczenie zostało zaskarżone w całości apelacją pełnomocnika wnioskodawczynie.

Apelacja zarzuca:

Naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na wynik sprawy

- art. 328 § 2 1 k.p.c. poprzez nie ustosunkowanie się przez Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku do zarzutów wnioskodawczynie dotyczących błędnego wyliczenia renty rodzinnej

- art. 233 1 k.p.c. poprzez dokonanie oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego z naruszeniem kryterium swobodnej oceny, przez ocenę, że podstawą wymiaru renty rodzinnej dla osoby uprawnionej może być świadczenie, które uprzednio przysługiwało zmarłemu na podstawie ustawy z dnia 14. 12. 1982 roku o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin

Wskazując na powyższe zarzuty apelujący wniósł o:

- zmianę wyroku i ponowne wyliczenie wysokości renty rodzinnej

- ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do Sądu pierwszej instancji celem jej ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Sąd Apelacyjny podziela ustalenia faktyczne i aprobuje argumentację prawną przedstawioną w motywach zaskarżonego orzeczenia.

Wobec niejednoznacznych sformułowań w treści zaskarżonej decyzji, Sąd Apelacyjny, zobowiązał pełnomocnika organu rentowego do wyjaśnienia które ze świadczeń przysługujących zmarłemu A. D. (1) przyjęto za podstawę wyliczenia renty rodzinnej wnioskodawczynie oraz do szczegółowego wyjaśnienia sposobu wyliczenia renty rodzinnej. W piśmie procesowym z dnia 24 lutego 2014 roku organ rentowy wskazał, że podstawą wyliczenia renty rodzinnej przyjęto wysokość emerytury A. D. (1), przedstawiono także szczegółowy sposób wyliczenia emerytury, a także przysługującego wnioskodawczynie świadczenia. Organ rentowy wskazał, że decyzją z dnia 29. 08. 2003 roku obliczono emeryturę A. D. (1) przyjmując kwotę bazową obowiązującą w dniu złożenia wniosku o emeryturę w 24% części socjalnej - zgodnie z wyrokiem Sądu z dnia 20 maja 2003 roku.

Do złożonego pisma pełnomocnik wnioskodawczynie nie przedstawił żadnych zastrzeżeń.

Wskazać więc należy, że wbrew zarzutom apelacji organ rentowy do wyliczenia renty rodzinnej po zmarłym A. D. (1) przyjął jego świadczenie emerytalne. W świadczeniu tym przyjęty był składnik wynoszący 24 % kwoty bazowej od kwoty bazowej obowiązującej w dacie zgłoszenia wniosku o emeryturę tj. 16 lutego 2000 roku, która wynosiła 1327,44 złotych.

Przypomnieć należy, że prawidłowość decyzji organu rentowego z dnia 29 sierpnia 2003 roku była przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego w sprawie VI U 1890 /03 toczącej się na skutek złożonego przez A. D. (1) odwołania, w którym kwestionował sposób wyliczenia świadczenia. Sąd Okręgowy w Radomiu wyrokiem z dnia 13 stycznia 2004 roku odwołanie powyższe oddalił. W sprawie był dopuszczany dowód z opinii biegłego księgowego, który wskazał, że wyliczona emerytura we wskazanej wyżej decyzji została wyliczona prawidłowo.

Zaskarżoną w niniejszym postępowaniu decyzją przyznano wnioskodawczyni prawo do renty rodzinnej, której wysokość ustalona została prawidłowo - jako 85% emerytury zmarłego, co znajduje oparcie w art. 73 ustawy z dnia 17. 12. 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych /Dz.U. z 2013r., poz. 1440 ze zm./.

W tym stanie rzeczy Sąd Apelacyjny stwierdza, że nie są trafne postawione w apelacji lakoniczne zarzuty naruszenia przez Sąd I instancji przepisów prawa procesowego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 kpc orzekł, jak w sentencji.